

Sygnatura akt XVIII C 235/17

(...), dnia 12 kwietnia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 12 kwietnia 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko: A. K.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 235/17

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego A. K. 209,13 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem należności powstałych w związku z umową pożyczki numer (...) (numer referencyjny (...)), zawartą przez pozwanego z bliżej niesprecyzowanym w uzasadnieniu pozwu podmiotem 16 kwietnia 2012 roku, w zakresie których powód jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

(...) zawarł 31 marca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności z Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W.. Objęte nimi zostały wierzytelności powstałe w ramach umów kredytowych zawartych przez dłużników z podmiotami trzecimi, a następnie przeniesione na (...).

(umowa, k. 6 – 9)

Powód w pozwie określił podstawę roszczenia, wskazując na umowę zawartą 28 maja 2010 roku o numerze (...) między pozwanym a (...). Jednakże z załączonego materiału wynika, że żadnej takiej umowy nie zawierano, gdyż wierzytelności, których ma dotyczyć umowa z 31 marca 2016 roku, powstały – zgodnie z treścią umowy cesji – wskutek zawarcia umów przez dłużników z innymi podmiotami, a nie z (...).

Utwierdza w tej ocenie potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy (k. 23 – 25), załączona do pisma uzupełniającego stanowisko powoda – przy czym nie zgadza się podmiot, z którym miało dojść do zawarcia umowy oraz nie jest jasne, dlaczego numer z dokumentu umowy: (...), miałyby oznaczać wskazaną w pozwie umowę numer (...).

Należy przy tym zauważyć, że stosowanie art. 339 § 2 k.p.c. możliwe jest o tyle tylko, o ile twierdzenia z pozwu, w tym dalszego uzupełnienia stanowiska, nie budzą wątpliwości. Trudno mówić o takiej sytuacji, gdy twierdzenia z pozwu nie odpowiadają prawdzie, a w szczególności gdy stoją w sprzeczności z dowodami załączonymi do tegoż pozwu.

III. **Ocena roszczenia.**

Powód nie wykazał iżby istniała umowa zawarta 16 kwietnia 2012 roku przez pozwanego i (...). W postępowaniu uproszczonym zmiana przedmiotowa powództwa jest niedopuszczalna, stąd powództwo podlega oddaleniu w całości.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że umowy kredytowe mogą być zawierane wyłącznie przez banki – umowa kredytu jest czynnością bankową (art. 5 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 p.b.1), a żaden z podmiotów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt d umowy z 31 marca 2016 roku (k. 9) nie jest bankiem. W zakresie dających się obecnie poczynić ustaleń, byłyby to więc umowy dotknięte wadą, skoro wykonywanie czynności bankowych bez zezwolenia nie stanowi podstawy do pobierania oprocentowania, prowizji, opłat ani innego wynagrodzenia (art. 170 ust. 1 p.b.), zaś kto otrzymał oprocentowanie, prowizję, opłatę lub inne wynagrodzenie za czynności, o których mowa wyżej, jest zobowiązany do ich zwrotu (art. 170 ust. 2 p.b.).

Umowa załączona na k. 23 – 25 jest umową pożyczki, a nie kredytu.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Wobec wydania wyroku zaocznego, nie sposób jednak na obecnym etapie twierdzić o istnieniu kosztów pozwanego, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. (j.t. – Dz. U. z 2016 r., poz. 1988, z późn. zm.); przywołane przepisy nie były nowelizowane od ogłoszenia ustawy.